

hr. Kamal Qureshi. De tre hovedspørgere vil få ordet i denne rækkefølge:

7. Elsebeth Gerner Nielsen
8. Jørgen Arbo-Bæhr
9. Kamal Qureshi

Spm. nr. US 40

Margrethe Vestager (RV):

Undervisningsministeren har gentagne gange her i salen besvaret spørgsmål om regeringens 10.-klasse-politik.

Det nye, der er sket i sagen, er jo, at Efterskoleforeningen på et ekstraordinært landsmøde her i weekenden har vedtaget et, synes jeg, meget substantielt udspil til, hvordan man kan udvikle 10. klasse i loyalitet over for de gode resultater, der er opnået i 10. klasse, men også i loyalitet over for den erklærede målsætning, at flere unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse.

Jeg vil spørge ministeren om det forløb, der har været over de sidste par måneder, også med socialdemokratiske spørgsmål her i salen. Står ministeren fast på regeringens udspil om, at 10. klasse skal lukkes, eller vil ministeren nu endelig begrave forslaget om, at 10. klasse skal lukkes, og indlede en mere konstruktiv debat om 10. klasses fremtid med henblik på, at flere unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen står fast på regeringsgrundlaget i den udmøntning, det har fået for et par uger siden med udsendelse af et oplæg. Dette oplæg udmærker sig ved at opfylde Efterskoleforeningens krav om, at der skal være fri adgang, og at man også skal kunne gå i gymnasiet fra ungdomsklassen.

Margrethe Vestager (RV):

Helt på egne vegne – fordi jeg ikke taler på Efterskoleforeningens vegne – vil jeg nu nok sige, at det er den snærest mulige målopfyldelse, jeg tror, jeg nogen sinde har hørt om.

Det, at der formelt er fri adgang til et meget snævert, meget fast og meget målrettet tilbud, og det, at man ikke vil forhindre nogen i at gå i gymnasiet, selv om de måtte have gået i det, regeringens kalder for ungdomsklassen, synes jeg på ingen måde – på ingen måde – er i nærheden af at leve op til ikke kun Efterskoleforeningens, men også Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, SF's og Enhedslistens samt en lang række

andre politiske aktørers ønske om at udvikle 10. klasse med henblik på, at flere unge skal gennemføre en uddannelse, i stedet for at lukke et velfungerende, godt tilbud, der giver unge et godt fundament for det videre forløb, og i stedet indføre et ganske snævert målrettet, om end formelt frit, tilbud, som regeringen gør.

Kunne vi ikke få ministeren til at anerkende, at der er brug for en anden proces, hvis den positive målsætning, som vi deler, om, at flere unge gennemfører en ungdomsuddannelse, skal opfyldes?

KL 12.05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg havde svært ved at høre spørgsmålet, men på given foranledning vil jeg godt sige, at vi jo åbner mindst lige så meget, som vi lukker. Vi ændrer betegnelsen 10. klasse til ungdomsklasse, og det gør vi for at signalere, at nu skal den være starten på en uddannelse i stedet for at være afslutningen på folkeskolen.

Hvis man ser skolehistorisk på det, er det, der sker, jo ganske logisk. 10. klasse var afløseren for den gamle realeksamen, som for de fleste var slutningen på uddannelsesforløbet, men i dag er vi alle sammen enige om, at om ganske få år bør det være 9 ud af 10, for ikke at sige 95 pct., som tager en uddannelse efter folkeskolen, og så er det helt naturligt, at man indretter 10. klasse til det.

Det er jo ikke sådan, at man kun må gå i erhvervsuddannelse fra den nye ungdomsklasse. 65 pct. af undervisningstiden skal bruges til de tunge boglige fag, og de sidste 35 pct. kan man frit bruge til tunge boglige fag, hvis man vil det, eller til gymnastiklederuddannelse eller forskellige kreative fag. Derfor vil jeg opfordre både fru Margrethe Vestager og efterskolefolkene til at se på mulighederne i stedet for at se spøgelseerne i det oplæg, som regeringen er kommet med.

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er en slags indrømmelse, at ministeren kalder regeringens oplæg for et spøgelse, for det er jo svært at bortmane de ord, der står i oplægget: 10. klasse lukkes. Der tales om grundlæggende faglige færdigheder, der tales om obligatorisk brobygning, men kun til erhvervsuddannelser, og der tales om ganske korte forløb. Der tales i det hele taget om en tilrettelæggelse, der i enhver forstand signalerer, at dette tilbud kun er for de ganske få, nemlig enten de, der ikke har fået de grundlæggende færdigheder på